opusdei.org

Evangeli del dimarts de la setmana XX de durant l’any: tenir un cor després

Evangeli i comentari del dimarts de la setmana XX de durant l’any. “Un ric difícilment entrarà al Regne del cel”. Jesús ens ensenya que per a seguir-lo de prop cal tenir el cor després dels béns materials i exclusivament personals. Ho aconseguim amb l'ajuda de Déu, que és Pare.

Evangeli (*Mt* 19, 23-30)

Quan aquell jove va sentir aquestes paraules, se n’anà tot trist, perquè

Llavors Jesús digué als seus deixebles:

—En veritat us dic que un ric difícilment entrarà al Regne del cel. Més encara: és més fàcil que un camell passi pel forat d’una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu.

Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren molt desconcertats, i deien:

—Si és així, qui pot salvar-se?

Jesús se’ls mirà i els digué:

—Als homes els és impossible, però Déu ho pot tot.

Llavors Pere li va dir:

—Mira, nosaltres ho hem deixat tot i t’hem seguit. Què rebrem, doncs?

Jesús els digué:

—En veritat us ho dic: quan neixi el món nou i el Fill de l'home s'assegui en el seu tron gloriós, també vosaltres, els qui m'heu seguit, us asseureu en dotze trons per jutjar les dotze tribus d'Israel. I tothom qui pel meu nom hagi deixat cases, germans, germanes, pare, mare, fills o camps, en rebrà cent vegades més i posseirà la vida eterna.

Molts passaran de primers a darrers, i molts, de darrers a primers.

Comentari

Jesús aprofita la trobada amb el jove ric per ensenyar als Apòstols la necessitat de tenir un cor desprès. "En veritat us dic que un ric difícilment entrarà al Regne del cel. Més encara: és més fàcil que un

camell passi pel forat d’una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu”.

Ric és aquell que està aferrat a les riqueses de manera que no és pas capaç de veure més enllà. Que té el cor tan envaït de preocupacions terrenals que no hi cap res més. En un cor així Déu no entra pas per la senzilla raó que ja és ple.

Jesús no es refereix únicament a les riqueses materials sinó també a tot allò que omple el cor de si mateix: la supèrbia, la vanitat, l'orgull, l'egoisme, l'individualisme, etc. És més difícil mantenir el cor desprès d'un mateix que de les coses materials.

Els Apòstols, que ho escolten, s'adonen de la dificultat de l'empresa: “Si és així, qui pot salvar-se?”. És com si li preguntessin: qui pot omplir el seu cor de Déu? Els

respon: “Als homes els és impossible, però Déu ho pot tot”.

Alta és la meta; més poderosa, però, és la gràcia. Déu és exigent i alhora fa que els seus desitjos es vagin fent realitat a la vida dels homes que el deixen entrar en el cor.

Pere vol saber què li correspondrà per la seva generositat en seguir el Senyor. Jesús li contesta amb senzillesa. “I tothom qui pel meu nom hagi deixat cases, germans, germanes, pare, mare, fills o camps, en rebrà cent vegades més i posseirà la vida eterna”. Déu no es deixa guanyar en generositat. Tot allò que fem per ell ens ho recompensa amb escreix en aquesta vida i en l'eternitat. Pensar en el premi que ens espera si som fidels, de vegades anima a lluitar contra les dificultats que topem pel camí.

Javier Massa // Photo: Sergio Gonzalez - Unsplash

pdf | document generat automàticament des de https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-dimarts-de-la-setmana-xx-de-durant-lany-tenir-un-cor-despres/ (14/01/2026)